

כאן תשעה, כנגד תשעה ימים, ויום הכפורים משלים לעשרה. ומכל אלה אנו נוטלים תרומת ה' בכל זמן וזמן, כדי להשרות עלינו. בראש השנה אנו נוטלים תרומת ה', והוא סוד של ראש השנה, שפא מצד הזהב. ביום הכפורים אנו נוטלים אותה, והיא יום הכפורים שיושרת הבת את האם. בסכות אנו נוטלים אותה, והיא סכה, סוככת ומגנה עלינו, וכתוב (במדבר כט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם, וזוהי תרומת ה'.

בפסח אף כף אנו נוטלים אותה, והיא פסח. והרי בארנו, סוד הגון של אור התכלת. בשבועות אנו נוטלים אותה, והיא שתי הלחם, וכתוב (שמות כ) ונדבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר. ואנו נוטלים מתורה שבכתב תורה שבעל פה. חמשה עשר באב, הוא עמד בשמחה על בנות ישראל. כל שאר הימים הם לתקון שלה, ולכן כתוב אשר תקחו מאתם.

כמו שהם מתיחדים למעלה באחד, אף כף היא מתיחדת למטה בסוד של אחד, להיות עם למעלה אחד כנגד אחד. הקדוש ברוך הוא אחד למעלה לא יושב על פסא כבודו, עד שנעשית בסוד של אחד כמו שלו, להיות אחד באחד. והרי בארנו הסוד של ה' אחד ושמו אחד.

סוד השבת, היא שבת שנאחות בסוד של אחד, להשרות עליה הסוד של אחד. תפלת ערב שבת, שהרי אז מתיחד פסא הכבוד הקדוש בסוד של אחד, ומתקנת שישרה עליה המלך הקדוש העליון.

בשנבנסת השבת, היא מתיחדת ונפרדת מהצד האחר, וכל הדינים

אליו, אנו נטלין תרומת יי', בכל זמנא וזמנא, בגין לאשראה עלן. בראש השנה אנו נטלין תרומת יי', ואיהו רזא דראש השנה, דאתנא מסטרא דזהב. ביום הכפורים אנו נטלין לה, ואיהי יום הכפורים (אמור ק"ב) דירתא ברתא לאימא. בפסות אנו נטלין לה, ואיהי סכה סוככת ואגינת עלן, וכתוב (במדבר כט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם ודא איהי תרומת יי'.

בפסח אוף הכי אנו נטלין לה, ואיהי פסח. והא אוקימנא, רזא דגוון דנהורא תכלא. בשבועות אנו נטלין לה, ואיהי שתי הלחם. וכתוב (שמות כ) ונדבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר, ואנו נטלין מתורה שבכתב, תורה שבעל פה. חמשה עשר באב, איהו קיימא בחדוה, על בנות ישראל. כל שאר יומין, אינון לתקונא דילה. ועל דא אשר תקחו מאתם פתיב.

בגוונא דאינון מתייחדין לעילא באחד, אוף הכי איהי, אתיחדת לתתא ברזא דאחד, למהוי עמהון לעילא חד לקבל חד, קדשא בריך הוא אחד לעילא, לא יתיב על פורסייא דיקריה, עד דאיהי אתעבידת ברזא דאחד כגוונא דיליה, למהוי אחד באחד. והא אוקימנא רזא דיי' אחד ושמו אחד.

רזא דשבת, איהי שבת, דאתאחדא ברזא (ק"ה ע"ב) דאח"ד, למשרי עליה רזא דאחד. עלותא דמעלי שבתא, דהא אתאחדת פורסייא יקירא קדישא, ברזא דאח"ד, ואתתקנת למשרי עליה מלכא קדישא עלאה. בר עייל שבתא, איהי אתיחדת ואתפרשת מסטרא אחרא, וכל דינין מתעברין מינה, ואיהי אשתארת ביחודא דנהירו קדישא,